

Com obrir el meu bloc? [Preguntes freqüents](#) [Tutorial en vídeo](#) [Blocs](#) [Entra-hi](#)

VilaWeb

La caseta del plater

Cròniques musicals del país invisible

M'agrada Tweet

CARLES DÉNIA i la Nova Rimaire · Tan alta com va la lluna

12 de desembre de 2008 General
4 comentaris

Tan alt com va Carles Dénia

CARLES

DÉNIA I LA NOVA RIMAIRE

TAN ALTA COM VA LA LLUNA

Comboi Records, 2008

CR20083

En els darrers anys estem assistint a

una riquíssima bateria d'intervencions estètiques sobre el folklore musical

valencià de calat divers però amb resultats artístics francament estimulants. Unes

intervencions que fluctuen des dels subtils guarniments que en fa Pep Gimeno Botifarra fins la severa

deconstrucció a

què el sotmet Miquel Gil, passant pels exercicis exploradors d'Aljub o La

Beniterrània, uns buscant línies modals i ritmes trencats que encaixen en el

seu discurs sonor i els altres l'empremta deixada pels substrats meridionals.

En aquesta conjuntura de creativitat i

revalorització dels repertoris tradicionals, irromp per la porta gran Carles

Dénia, músic tot terreny que fins ara s'havia significat com a excel·lent

guitarrista de jazz —escolteu Ten strings

for Bill Evans (2002), gravat a duo amb el contrabaixista Uli Glaszman— i

sorprenent cantautor flamenc, amb una veu forjada sobre l'enclusa dels clàssics

—Tomás Pavón, La Niña de los Peines, Manuel Torre—, com es pot ben constatar en

el seu primer disc en solitari Cante

errante (2005) —després enregistraria amb l'Internationaal Danstheater el

disc Wanderers From Rajasthan (2006).

Tan

alta com va la lluna aconsegueix les

previsiones que tots aquestos precedents podien suscitar i delata una ericçada

Darreres Notícies VilaWeb

02.04.2015 | 21:03

Principi d'acord de la UE i els EUA amb l'Iran sobre el programa nuclear

02.04.2015 | 20:42

S'eleven a 147 els morts de l'atac a la universitat de Garissa, a Kenya

02.04.2015 | 16:25

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua demana un carrer o plaça dedicat a Pere Maria Orts

02.04.2015 | 16:02

Localitzada la segona caixa negra de l'avió estavellat de Germanwings

02.04.2015 | 14:57

S'ha mort el mític cineasta portuguès Manoel de Oliveira

Darreres entrades blocs VilaWeb

Pere Meroño

Castelló en Moviment

Jaume Renyer

Occident claudica davant Iran i repudia Israel

Rafel Santapau

Via fora (68) Salvem Mont-Rebei

Solcades

Per on surt lo sol?

Solcades

Lo campanaret del Lorito

Solcades

Alcem la vista enlaire i veiem la lluna

Paraules Trencades

BENVOLGUDA PRIMAVERA(III)

PEDRES, MARS, OCEANS

EN LA MORT DE MANUEL DE OLIVEIRA

La síndrome de Stendhal

Danylo Saienko guanya el Maria Canals

miozz mirades

la fràgil adolescència

Club 7 Cinema

Ha mort Manoel de Oliveira

SERRALLONGA

sensibilitat artística capaç de traslladar un rigorós programa ideològic als terrenys poc freqüentats del sentiment i l'expressió. Aquest programa, discret en les formes però molt ambiciós en el fons, consisteix en una proposta de renovació dels elements bàsics del repertori folklòric valencià: les músiques, els textos i l'acompanyament instrumental. [\(continua\)](#)

Pel que fa a les músiques —cants de batre, fandangos, boleros i cant d'estil—, els objectius de l'autor es fan especialment palesos en aquest darrer gènere: prescindint ben bé dels darrers cinquanta anys d'evolució del cant, concentra tot el seu esforç en iniciar una nova línia artística que parteix dels enregistraments que es conserven de la primea meitat del segle XX. Els seus terços, sobris, precisos, moderns, s'eleven imbuïts de ressons d'Evaristo i la Sabatereta, del Moll i el Ceguet de Marchalenes. Sense calcs ni reproduccions: el seu cant no vol ser tradicional i aquests gloriosos noms condemnarien al fracàs més estrepitos qualsevol intent d'emulació; però és evident que la seua veu busca camins melòdics paral·lels als que abans transitaren aquells. Hi juga al seu favor una afinació molt ajustada i un timbre que ens genera ràpidament adicció.

Aquest capteniment l'estén a la resta del repertori aconseguint resultats primorosos en tots els fronts: un "Bolero de l'infant" on la veu és un prodigi de col·locació, una "Malaguenya de Mutxamel" que magnifica la incòlume bellesa de l'original o uns cants de batre que ratifiquen la seua condició d'artefactes artístics de primer ordre.

Els textos, assignatura pendent de molts treballs similars, apunten a les millors troballes de la poètica popular i aquí ha estat determinant la tasca d'Eva Dénia, germana de l'autor i coneguda cantant de jazz que també hi intervé en les parts vocals d'un bon nombre de temes.

Finalment, l'acompanyament instrumental —on es combinen noms il·lustres del folk valencià com Paco Lucas, Cristóbal Rentero o Néstor Mont amb vells còmplices d'altres aventures com el ja citat Uli Glazmann o Udo Demandt—, eixampla generosament, però sense eixir-se'n del tot, les dreteres dibuixades per la tradició, amb petites marrades harmòniques al final dels temes, un cautelós esponjament dels acords i un tractament de la guitarra que persegueix el referent flamenc sense acabar de descarar-se.

Només la portada, indefinida i poc expressiva, lleva una engruna de lluentor a un treball que suposa un nou pas endavant —de dimensions més que notables— en la feliç convergència de tradició i contemporaneïtat que viu a hores d'ara l'escena musical del País Valencià.

[Afegeix un comentari](#)

4 Respostes a "Tan alt com va Carles Dénia"

impressionant tonteria. escrigué:

2 de gener de 2009 a les 4:15

CARLES DÉNIA, REVOLUCIÓ EN EL CANT DE BATRE

Per Albert Puig

Carles Dénia publica un nou disc de cançons tradicionals de batre.

Carles Dénia és de Gandia i la seva màxima passió són les arrels musicals del País Valencià. L'art del cant d'estil de València no és empresa fàcil per a cap cantant amb capacitats vocals discretes. La seva proximitat amb el flamenc obliga a fer un esforç important que Dénia supera amb una nota molt alta.

Per fer-ho senzill i entenedor podríem dir que Carles Dénia és de la mateixa escola que Miquel Gil. Cantants visceralment dels que es deixen mitja vida cada vegada que pugen en un escenari. Carles Dénia afronta en el seu nou disc un complex catàleg de cants de batre. Cançons de tradició rural que nous intèrprets valencians com ell mateix, Gil o Pep Gimeno acosten sense por a les noves generacions i al públic de Catalunya.

Acompanya Carles Dénia una nombrosa formació anomenada La Nova Rimaire. Músics joves per donar noves formes a un repertori molt tradicional. El que practica Carles Dénia és el folk ben entès sense barreges multiculturals adulterades i fictícies. El nou disc de Carles Dénia es titula "Tan alta com va la lluna".

Este no s'ha enterat de res.
ben entès?queeeeeee?

brutal ell disc de carles denia.impressionant.
patètic el comentari del bobo eixe.

Respon

Voret escrigué:

21 de març de 2009 a les 2:05

Absolutament genial!!

una joia

Respon

imma montserrat escrigué:

22 d'octubre de 2011 a les 15:15

Aquest cantora m'ha enlluernat de tal manera que em penso que sempre més de la meua vida seguiré veient pampallugues cada vegada que el torni a sentir.

Collons la música popular valenciana. Quin nivellàs.

Respon

Mansdefang escrigué:

7 d'agost de 2009 a les 2:08

L'altra nit vaig escoltar Carles Dénia al corral del Museu de l'Horta Sud de Torrent i em va agradar molt, pense que ha sabut reflectir el que és el cant d'Estil, de la manera plana com cantaven els vells, sense massa requints i amb un gran estil, la germana Eva molt bé, eixes Marineries i eixe U a dues veus, Magnífic, i pel que fa a la música, trobe que li dona un caliu especial, aportant una frescor mediterrània molt ben expressada pels diferents músics que allí i quasi de rebot es donaren fita, Enhorabona Carles i Endavant !!!!

Respon

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà Els camps necessaris estan marcats amb *

Nom

